

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.143 van 22 januari 1997
in de zaak A. 71.652/IV-16.330.**

In zake : Joseph SMIT,
wonende te ANTWERPEN,
August Vermeylenlaan 5, bus 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

tussenkomen partij :

Guido DUPONT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. SERVAIS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Frankrijklei 146.

D E R A A D V A N S T A T E, I V e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph SMIT op
16 oktober 1996 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het koninklijk besluit
van 17 september 1996 houdende de benoeming van Guido
DUPONT tot politiecommissaris van de stad Antwerpen;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 13 november 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 december 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur G. ENGELS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat C. SERVAIS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Guido DUPONT met een verzoekschrift van 24 oktober 1996 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1.1. Overwegende dat de feitelijke gegevens, die geleid hebben tot de voordracht van de tussenkomende partij als eerste kandidaat voor de benoeming, uiteengezet zijn in het arrest nr. 63.301 van 27 november 1996 waarbij het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 3 juni 1996 van de gemeenteraad van Antwerpen houdende voordracht van Guido DUPONT als eerste en Marc VANDER HEYDEN als tweede kandidaat voor het ambt van politiecommissaris wordt verworpen; dat voor deze zaak bijkomend acht moet geslagen worden op wat volgt :

1.2. Op 6 augustus 1996 stuurt de provinciegouverneur zijn gemotiveerd advies, ertoe strekkende "de

orde van voordracht te respecteren", aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

Op 7 augustus 1996 brengt de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen een gunstig advies uit voor de twee voorgedragen kandidaten en besluit hij "geen reden (te zien) om af te wijken van de door de gemeenteraad te Antwerpen voorgestelde volgorde";

1.3. Bij koninklijk besluit van 17 september 1996 wordt Guido DUPONT benoemd tot politiecommissaris.

Het benoemingsbesluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 15 oktober 1996.

2.1. Overwegende dat verzoeker zich in een eerste middel beroept op de onregelmatigheid van de voordrachtbeslissing van de gemeenteraad; dat hij in dat verband het enige middel, aangevoerd in het verzoek tot schorsing van die gemeenteraadsbeslissing, herneemt en daaruit besluit dat de onregelmatigheid van de voordracht de op die voordracht steunende benoeming vitieert; dat hij bijkomend, als toelichting, wijst op het bestaan van de besluiten van de gemeenteraad van 24 oktober 1995 houdende het "reglement inzake de selectieprocedure bij benoemingen en bevorderingen" en van 22 april 1996 waarbij dat besluit wordt "herzien" en opnieuw vastgesteld, en waarin een "quasi gelijkaardige procedure" wordt voorzien als die welke het college van burgemeester en schepenen voor het begeven van de hier ter discussie staande betrekking heeft uitgewerkt; dat hij uit de omstandigheid dat die besluiten geen overgangsbepaling bevatten en dus van onmiddellijke toepassing zijn op de hangende procedures afleidt dat het college van burgemeester en schepenen zijn bevoegdheid te buiten is gegaan door die gemeenteraadsbeslissing te negeren;

2.2. Overwegende dat in de huidige stand van de procedure vastgesteld moet worden dat verzoeker ook nu niet aantoot en zelfs niet beweert dat de gemeenteraadsbesluiten van 24 oktober 1995 en van 22 april 1996 door hun bekendmaking overeenkomstig artikelen 112 en 114 van de nieuwe gemeentewet verbindende kracht hebben kunnen krijgen; dat hij evenmin aantoot noch beweert dat het college van burgemeester en schepenen, dat overeenkomstig artikel 123, 2° van de nieuwe gemeentewet bevoegd is voor de bekendmaking van de gemeenteraadsbesluiten, nalatig zou zijn geweest bij het nemen van initiatieven voor die bekendmaking; dat die nalatigheid ook niet kan afgeleid worden uit de omstandigheid dat het college van burgemeester en schepenen, toen het op 13 maart 1996 besliste de kandidaten voor bijkomend advies naar een bijzondere selectiecommissie te verwijzen en toen het op 24 mei 1996 besliste over een voorstel van voordracht, gedurende maanden zonder reden inert zou gebleven zijn om zijn wettelijke verplichting na te komen; dat immers blijkt dat het college in die periode gevolg heeft gegeven aan de opmerkingen die de provinciegouverneur naar aanleiding van de kennisneming van het gemeenteraadsbesluit op 10 januari 1996 aan de stad had bezorgd, dat het ook een voorstel van de directeur-generaal van het havenbedrijf in overweging genomen heeft en dat het, na raadpleging, aan de gemeenteraad heeft voorgesteld het besluit van 24 oktober 1995 te herzien, hetgeen gebeurde op 22 april 1996; dat vervolgens blijkt dat de provinciegouverneur ook na 22 april 1996 nog opmerkingen had, die hij ter gelegenheid van de mededeling van de kennisneming van de beslissing van 22 april 1996 in zijn brief van 28 juni 1996 aan de stad heeft verwoord; dat tenslotte, in acht genomen de gegevens waarover de Raad van State thans beschikt, ook niet besloten kan worden dat de gemeenteraad zelf, bij het nemen van de beslissing van 3 juni 1996 over de voordracht, noodzakelijk uitvoering moest geven aan zijn nog niet bekendgemaakt en dus nog niet verbindend

reglement omdat de uitvoerbaarheid ervan begrensd wordt door de niet-tegenwerpelijkeheid waarop derden zich kunnen beroepen, hetgeen in casu betekent dat de gemeenteraad het nieuwe reglement slechts mocht toepassen in zoverre hij daarmee niet inging tegen de op dat ogenblik overeenkomstig de bestaande regeling gevestigde rechtstoestanden waaruit de tussenkomende partij voordeel heeft gehaald;

2.3. Overwegende voor het overige, dat het arrest nr. 63.301 van 27 november 1996, de verschillende grieven die in het middel worden hernomen, niet ernstig heeft bevonden; dat zij derhalve niet kunnen leiden tot de vaststelling dat de benoeming van de tussenkomende partij onregelmatig is; dat het middel niet ernstig is;

3.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de "onwettigheid naar de vorm" aanvoert, doordat de bestreden beslissing, in zoverre zij geen melding maakt van de feitelijke en juridische overwegingen die eraan ten grondslag liggen, de wet van 29 juli 1991 op de formele motiveringsverplichting miskent; dat hij daarbij ook de "onwettigheid naar de motieven" aan de orde stelt, doordat de verwerende partij, hoewel zij ter zake over "een zekere mate van discretionaire bevoegdheid" beschikt, geen reden had om, eerder dan hemzelf, de tussenkomende partij te benoemen; dat hij, ten bewijze daarvan, uiteenzet dat het enige element dat in het voordeel van laatstgenoemde pleit het resultaat van de bijkomende selectieproef is, maar dat die selectieproef ongeldig is;

3.2. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van "het beginsel van behoorlijk bestuur" doordat de verwerende partij, ondanks de vaststelling dat de pers duidelijk melding heeft gemaakt van het ingediende schorsingsverzoek, toch de benoeming van de tussenkomende partij niet heeft

uitgesteld totdat de Raad van State de rechtsgeldigheid van de voordracht zou beoordeeld hebben;

3.3. Overwegende, wat betreft de middelen geput uit de externe onwettigheid van de bestreden beslissing, dat aan de Raad van State geen beginsel bekend is luidens hetwelk een orgaan van actief bestuur ertoe verplicht zou zijn, in geval het weet heeft van een beroep tegen een voordracht, elke verdere beslissing in dat dossier uit te stellen; dat de beslissing, doordat zij verwijst naar de reglementair vastgestelde benoemingsvoorwaarden, naar de beraadslaging van 3 juni 1996 van de gemeenteraad, naar de verschillende adviezen die terzake werden ingewonnen, en doordat zij vervolgens een aantal elementen vermeldt die aangeven waarom de keuze op de tussenkomende partij is gevallen, voldoet aan de wet van 29 juli 1991; dat de middelen, aldus bezien, niet ernstig zijn;

3.4. Overwegende dat, waar verzoeker de interne wettigheid van het koninklijk besluit van 17 september 1996 betwist, de Koning er overeenkomstig artikel 191, eerste lid, van de nieuwe gemeentewet, zoals die bepaling in deze zaak concreet toepassing heeft gekregen, toe verplicht is een keuze te maken tussen de twee kandidaten die door de gemeenteraad voorgedragen zijn; dat het niet ernstig bevinden van de rechtsmiddelen gericht tegen de voordrachtbeslissing, dus tegen de uitsluiting van verzoeker, tot gevolg heeft dat de verwerende partij onmogelijk nog de aanspraken van verzoeker bij haar beoordeling kon betrekken; dat dienvolgens verzoeker niet aan de verwerende partij lijkt te kunnen verwijten geen reden gehad te hebben om de tussenkomende partij en niet hemzelf tot politiecommissaris te benoemen;

4. Overwegende dat, nu geen van de door verzoeker aangevoerde middelen ernstig wordt bevonden,

niet voldaan is aan één van de wettelijke voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Guido DUPONT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig januari 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.